

Szilágyi Kinga 1978-ban végzett a Kertészeti Egyetemen, a Táj- és kertépítészeti szakon. 1978 és 1991 között a Budapesti Városepítési Tervező Vállalat, Várostervezési Önálló Kutatási Osztályán volt tudományos munkatárs, majd témavezető. 1991-től dolgozott egyetemünkön. 1996-ban a mezőgazdasági tudományok kandidátusa fokozatot, 2003-ban dr. habil, 2014-ben DLA fokozatot szerzett. 2006 óta egyetemi tanár.

1992-ben ENSZ HABITAT, 1999-2001-ben BME + English Heritage + OMvH, 2003-2006 Széchenyi Professzori Ösztöndíj, 2009-ben Klebelsberg Kutatási Ösztöndíj, 2019 - 2022 között az NKA és a Lechner Tudásközpont támogatásával folytatott kutatómunkát itthon és külföldön.

A Tájépítészeti és Településtervezési Karon előbb nemzetközi és oktatási dékánhelyettes, majd 2012-2016 között dékán, 2011 és 2018 között a Kert- és Szabadtértervezési Tanszék vezetője volt. Meghatározó szerepet játszott 2014-ben az angol nyelvű Landscape Architecture and Garden Design MA szak indításában és gondozásában. Szakmai vezetőként 2010-2013 között a Corvinus Egyetem TÁMOP 4.2.1 kutatásfejlesztési projektben az Élhető régió - Élhető települési táj kutatási klasztert menedzselte. Elnökként a nevéhez fűződik a Tájépítészeti és Tájökológiai Doktori Iskola vezetése és akkreditációja 2014-15-ben.

Témavezetőként nyolc doktorhallgató munkáját segítette eredményesen. 2018 óta az MTA Tájépítészeti Albizottság választott elnöke. A MÉK Táj- és Kertépítészeti Tagozat vezetésének tagja volt 2010 és 2022 között. A MÉK Diploma-azonosító Szakértői Bizottságban a tájépítész szakterület felelőse. A tájépítészeti és településmérnöki képzés összes szintje, szakja mellett a BME Környezetvédelmi mérnök és Műemlékvédelem szakmérnök képzésén, valamint a PTE Történeti épületdiagnosztika és rehabilitáció szakmérnök szakon is oktatott. Gondozott főbb tárgyai: Városökológia, Urban Ecology, Zöldhálózat és zöldfelületi rendszer, Urban green network and green system, Renewal of Historic gardens, Diplomatervezés, Diplom thesis.

Főbb kutatási témái a zöldfelületi rendszer, a városi zöldinfrastruktúra, a települési értékvédelem, a kertművészeti és táji értékek, az élő örökség védelme témakörökhöz kötődnek. Tudományos publikációinak száma 242, ebből tudományos közlemény (folyóirat cikk, könyv, könyvrészlet) 173. Néhány fontosabb kutatási projekt: a klímaváltozás hatása a települési ökoszisztémára, az élő örökség védelmére, a növényalkalmazásra; a nagycenki Széchenyi hársfator történeti kutatása és a megújítási lehetőségei; a fasorok kertművészeti és tájépítészeti jelentősége, barokk fasori örökség Magyarországon; a budapesti

zöldfelületi rendszer, zöldinfrastruktúra vizsgálati és értékelési módszereinek fejlesztése; a budapesti természetvédelmi területek és zöldterületek terhelhetőségi vizsgálatai; a barnamezős területek újra-hasznosítása városi tájépítéssel; az újonnan beépítésre szánt területek biológiai aktivitás értékének meghatározása.

Gyakorló tervezőként bő 60, különféle jellegű és léptékű tájépítészeti, kertművészeti, értékvédelmi terv, települési szakági terv, koncepció, program, stratégiai terv vezető tervezője, alkotója, társalkotója. Többek között: Eszterháza történeti kert, belső kertek faállományának vizsgálata, értékelése és a hármás fasorok értékőrző megújítása; A Nagycenki Széchenyi hársfator faállományvizsgálata és értékőrző megújítási terve; A Gödöllői Királyi Kastély felsőkertjének rekonstrukciós terve; Esztergom Özicseli Hadzsi dzsámi rózsakert tájépítészeti terve,

A Svábhegyi Jókai-kert történeti kerti védelme és értékvédelmi koncepcióterve; Régészeti jelentőségű területek tájépítészeti tervei: Csesztve, Nyíradony, Soltszentimre, Tök középkori templom ill. templomrom környezetrendezése, tájépítészeti terve. Témafelelősként jelentős részt vállalt a Budapest ProVerde, majd a 2021-ben elfogadott Radó Dezső Terv (Budapest zöldfelületi rendszer vizsgálata, a zöldinfrastruktúra fejlesztés koncepciója és stratégiai

terve) elkészítésében. 2010-2019 között egyetemi, kari és MTA tudományos tájépítészeti konferenciák szervezője, 2014-ben az Első Nemzeti Építészeti Szalon „Tájépítészet-21%” tárlat kurátora volt. A Mőcsényi Mihály emlékévkünnepségsorozatának szervezőjeként és az MM_C életműkiállítás, valamint az MM - Egy polihisztor tájépítész c. tanulmánykötet egyik szerkesztőjeként és szerzőjeként 2017-2019 között a Mőcsényi életmű hazai és nemzetközi elismertségén dolgozott. 2019-ben, Oszlóban, az ECLAS konferencián kezdeményezője volt az ECLAS Emlékliget alapításának. Nemzetközi szinten is kiemelkedően aktív szakmai tevékenységet folytatott. 1998-2004 között az Európai Tájkonvenció előkészítő bizottságának, 2000-2014 között az európai tájépítés iskolákat tömörítő ECLAS vezetésének tagja volt, és aktívan vett részt a LE:NOTRE oktatásfejlesztési projektben. 2016-2019 között a 'Design history of 19th century public parks in Central and Eastern Europe' nemzetközi kutatási program vezetője, számos rangos nemzetközi konferencia meghívott előadója

A lap alapításától kezdve, közel két évtizeden keresztül volt a Tájépítészet majd a 4D: Tájépítészeti és Kertművészeti Folyóirat főszerkesztője. Az angol nyelvű publikálás bevezetésével megalapozta a lap nemzetközi és egyetem-közi ismertségét. ☺